

Sygn. akt V U 290/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 marca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wiesław Jakubiec

Protokolant: osobiście

po rozpoznaniu 3 marca 2022 roku w Rybniku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania P. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 1 października 2020 roku , nr (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu P. H. prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 984 zł (dziewięćset osiemdziesiąt cztery złote) odpowiadającej 1% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu doznanego w związku z wypadkiem przy pracy z 7 sierpnia 2020 roku,
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia Wiesław Jakubiec

Sygn. akt V U 290/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 października 2020 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu P. H. prawa do jednorazowego odszkodowania. Organ rentowy nie uznał zdarzenia z 7 sierpnia 2020 roku za wypadek przy pracy z uwagi na brak związku wypadku z wykonywaną przez ubezpieczonego pracą. ZUS zaznaczył, że do wypadku doszło podczas spotkania integracyjnego ubezpieczonego z klientami po godzinach pracy, a zatem ubezpieczony nie wykonywał obowiązków pracowniczych w ramach polecenia służbowego.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony podniósł, iż uczestniczył w wydarzeniu i koordynował jego organizację na wyraźne polecenie swojego przełożonego. Ubezpieczony dodał, że w imprezie integracyjnej brali udział nie tylko pracownicy ale również kontrahenci pracodawcy. Wobec powyższego, w ocenie ubezpieczonego zdarzenie z 7 sierpnia 2020 roku spełnia definicję wypadku w rozumieniu ustawowym. Nadto, ubezpieczony wniósł o zwrot kosztów procesu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując wcześniejsze twierdzenia.

Sąd ustalił co następuje:

Od 1 marca 2005 roku ubezpieczony P. H. jest zatrudniony w (...) sp. z o.o. G. sp. k. z siedzibą w P.. Ubezpieczony pracuje na stanowisku przedstawiciela handlowego. Bezpośrednim przełożonym ubezpieczonego jest M. L.. Ubezpieczony pracuje w nienormowanym systemie czasu pracy. Do obowiązków ubezpieczonego należy m.in. dbanie o dobre relacje z kontrahentami pracodawcy. Praktyką stosowaną przez pracodawcę ubezpieczonego było, iż przedstawiciele handlowi organizowali różnego rodzaju spotkania i wyjazdy z klientami, by nieformalnie rozmawiać o interesach i finalnie zwiększyć sprzedaż. Procedura odbycia spotkania czy wyjazdu polegała na tym, że przedstawiciel handlowy sporządzał pismo dotyczące konieczności odbycia spotkania lub wyjazdu wraz z listą uczestników. Propozycja musiała zostać zaakceptowana przez bezpośredniego przełożonego danego przedstawiciela handlowego. Wydarzenia były opłacane przez pracodawcę. Przedstawiciel handlowy był zobowiązany do przedstawienia faktury z odbycia spotkania oraz rozliczenia się z zaliczki, którą otrzymał.

7 sierpnia 2020 roku ubezpieczony w ramach wykonywania obowiązków służbowych zorganizował spotkanie integracyjne z klientami firmy. Ubezpieczony sporządził harmonogram wyjazdu, który wraz z listą uczestników przedstawił bezpośredniemu przełożonemu. Propozycja została zaakceptowana przez M. L.. Na podstawie wystawionych faktur, pracodawca ubezpieczonego pokrył w odpowiednim zakresie wydatki związane ze spotkaniem integracyjnym.

Elementem spotkania była wycieczka rowerowa, która odbyła się po trasie rowerowej „Żelazny szlak”. Podczas tej wycieczki w miejscowości G., ubezpieczony jadąc rowerem elektrycznym po wskazanej trasie, najechał przez nieuwagę na metalowy słupek ograniczający wjazd samochodem na trasę. W efekcie zderzenia ze słupkiem, ubezpieczony uderzył dłonią w ten słupek i przeकोziołkował przez kierownicę lecąc kilka metrów do przodu, a następnie upadł na prawy bok na asfaltową jezdnię trasy rowerowej. Po upadku, ubezpieczony skarżył się na ból dłoni oraz widoczne były otarcia na jego łokciach i kolanie. W związku z nasilającymi się dolegliwościami, 10 sierpnia 2020 roku ubezpieczony zgłosił się do szpitala w W.. Ubezpieczonemu zalecono unieruchomienie stawu w szynie gipsowej oraz używania chusty trójkątnej dla podtrzymywania dłoni jak również kontrolę w poradni ortopedycznej.

Pracodawca uznał zdarzenie za wypadek przy pracy.

Wskutek zdarzenia z 7 sierpnia 2020 roku u ubezpieczonego występuje stan po zwichnięciu palca V ręki lewej w stawie śródrečno-palczkowym oraz stan po otarciu skóry w okolicach łokci i kolana lewego. Otarcia w okolicy łokci i kolana wygoiły się z pozostawieniem niewielkich blizn z zachowaniem pełnej funkcji w danych odcinków narządu ruchu. U ubezpieczonego nie występuje po tych obrażeniach stały bądź długotrwały uszczerbek na zdrowiu. Zwichnięcie stawu śródrečno-palczkowego V ręki lewej wygoiło się po nastawieniu z niewielkim pogrubieniem tego stawu i niewielkim ograniczeniem funkcji ruchowej w stawach tego palca. Stwierdzone w tym zakresie zmiany uzasadniają przyznanie 1% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (poz. 141a). Stwierdzone zmiany nie są następstwem choroby samoistnej ubezpieczonego.

Decyzją z dnia 1 października 2020 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu P. H. prawa do jednorazowego odszkodowania.

Dowód: akta organu rentowego:

- wniosek o jednorazowe odszkodowanie,
- protokół nr (...),
- wyjaśnienia poszkodowanego,
- wyjaśnienia świadka J. B.,

- wyjaśnienia świadka J. M.,
- dokumentacja zdjęciowa,
- decyzja ZUS z 1.10.2020r.

dokumentacja medyczna k. 13-14v., zeznania świadka R. S. k. 34-35, zeznania świadka B. B. k.35, zeznania świadka M. L. k.35-35v., faktura k.43, potwierdzenie przelewu k.44, lista uczestników k.45, zaproszenie do udziału w spotkaniu integracyjnym k.46, zeznania świadka M. B. k.61v., zeznania świadka J. B. k.62, zeznania świadka J. M. k.62v., przesłuchanie powoda k.62v.-63, opinia biegłego z zakresu ortopedii Z. P. k.76-79

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci w/w dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o zeznania świadków, przesłuchanie ubezpieczonego, opinię biegłego z zakresu ortopedii Z. P., które wraz z dowodami z dokumentów wzajemnie się uzupełniały tworząc wyrazisty obraz całości sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1242 j.t. ze zm.) za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Z kolei zgodnie z art. 2 pkt 13 ww. ustawy „uraz” to uszkodzenie tkanek ciała lub narządów człowieka wskutek działania czynnika zewnętrznego.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 oraz art. 11 ust. 1 ww. ustawy ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy, natomiast za uszczerbek długotrwały – naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy).

Przepis art. 12 ust. 1 ustawy stanowi, iż jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20 % przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 1. Z kolei ust. 5 tego artykułu wskazuje, iż do ustalenia wysokości jednorazowego odszkodowania, o którym mowa w ust. 1-4, przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie obowiązujące w dniu wydania decyzji, o której mowa w art. 15 ustawy.

Załącznik do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. 2002 Nr 234, poz. 1974 ze zm.) stanowi, iż wysokość stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego, u którego stwierdzono wszelkie inne uszkodzenia w obrębie palców III, IV, V i odpowiednich kości śródrezcza (blizny, uszkodzenia ścięgien,

zniekształcenia, przykurcze stawów, zeszywnienia, zmiany troficzne, czuciowe itp.) powodujące ograniczenie funkcji palca - w zależności od stopnia 1% (poz.141a).

W myśl pkt 1 Obwieszczenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 3 marca 2020 roku (M.P. z 2020r. poz. 279) w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej w okresie od 1 kwietnia 2020 roku do 31 marca 2021 roku kwota jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej wynosi 984 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

W pierwszej kolejności Sąd wskazuje, iż podziela stanowisko Sądu Najwyższego zgodnie z którym związek wypadku z pracą oznacza, że pracownik doznał uszczerbku na zdrowiu w miejscu i czasie, kiedy pozostawał w sferze interesów pracodawcy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 2014 roku sygn. akt I PK 275/13).

Jeżeli pracownik uległ wypadkowi podczas wykonywania normalnych czynności pracowniczych, to nie ma wątpliwości, że zdarzenie to jest wypadkiem przy pracy. Jeżeli jednak chodzi o sytuacje, kiedy nie występuje powyższy związek, należy wziąć pod uwagę to czy występuje związek funkcjonalny z pracą. Związek funkcjonalny z pracą to taki związek, w ramach którego praca musi być nie tylko jednym z czynników prowadzących do zdarzenia ale musi ona także wywrzeć wpływ na zaistniały skutek (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2011 roku sygn. akt I UK 46/11).

Przepisy prawa pracy nie normują pojęcia wyjazd integracyjny. Przyjmuje się jednak, że jeżeli wyjazdy integracyjne mają charakter obowiązkowy to należy je traktować jako formę podróży służbowej. W przypadku, gdy wypadek miał miejsce podczas zajęć szkoleniowych albo zaplanowanych zajęć rekreacyjnych, udział pracownika w tych zajęciach oraz jego zachowanie pozostają w związku funkcjonalnym z pracą.

Natomiast do uznania wypadku podczas wyjazdu integracyjnego za wypadek przy pracy decydujące znaczenia ma to czy taki wyjazd zostanie zaliczony do czasu pracy. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że ochrona zagwarantowana pracownikowi będącemu w podróży służbowej przez art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy wypadkowej jest bardzo szeroka i wyklucza związek zdarzenia z pracą tylko wtedy, gdy wypadek został spowodowany postępowaniem pracownika, które nie pozostawało w związku z wykonywaniem powierzonych mu zadań. Należy przyjąć, że pracownik przebywa w podróży służbowej, jeżeli ma do wykonywania zadanie służbowe. Z kolei podstawę formalną podróży służbowej stanowi polecenie wyjazdu.

W ocenie Sądu zorganizowanie, a następnie udział w spotkaniu integracyjnym należało do obowiązków ubezpieczonego. Z racji stanowiska służbowego zajmowanego przez ubezpieczonego – przedstawiciel handlowy do jego zadań należało m.in. budowanie więzi pomiędzy pracodawcą, a jego kontrahentami. Ubezpieczony niewątpliwie działał w interesie pracodawcy. Nadto, ubezpieczony dochował procedury formalnej obowiązującej u pracodawcy co do organizacji tego rodzaju spotkania. Mianowicie, ubezpieczony sporządził harmonogram wyjazdu i listę uczestników, która została zaakceptowana przez jego bezpośrednio przełożonego. Na uwagę zasługuje również okoliczność, iż ubezpieczony nie partycypował osobiście w kosztach spotkania. Uczestnicy spotkania w sposób nieformalny omawiali m.in. przyszłe inwestycje. Dodatkowo, Sąd zaznacza, że żaden z zeznających w sprawie świadków nie kwestionował służbowego udziału ubezpieczonego w spotkaniu 7 sierpnia 2020 roku. Nadto, pracodawca uznał zdarzenie za wypadek przy pracy w rozumieniu ustawowym. Wobec powyższego Sąd przyjął, iż występuje związek funkcjonalny pomiędzy wypadkiem, a wykonywana przez ubezpieczonego praca, a przy tym brak jest jakichkolwiek okoliczności świadczących o tym, że wyjazd miał dla ubezpieczonego charakter osobisty, prywatny.

Nadto, jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe, ubezpieczony w dniu 7 sierpnia 2020 roku doznał urazu, który spowodował ograniczenie funkcji ruchowej palca V ręki lewej. Powyższe uzasadnia powstanie u ubezpieczonego 1% uszczerbku.

Ustalając wysokość uszczerbku na zdrowiu Sąd w pełni podzielił opinię biegłego z zakresu ortopedii Z. P. jako wydaną przez osoby będące specjalistami w zakresie schorzeń występujących u ubezpieczonego. Podkreślenia przy tym wymaga, że żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń do przedmiotowej opinii.

Reasumując, ubezpieczony doznał 1% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy w rozumieniu ustawowym.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, działając na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję, w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu P. H. prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 984 zł odpowiadającej 1% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu doznanego w związku z wypadkiem przy pracy z 7 sierpnia 2020 roku.

Z kolei na podstawie art. 98 kpc oraz § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie Sąd zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia Wiesław Jakubiec